

СТУДИИ НА СЛУЧАЈ ЗА ТЕСТ – ТРГОВСКО ПРАВО

1. Брокерската куќа „Мар Брокер“ е основана со основна главнина од 150.000 евра согласно Законот за хартии од вредност. Клиентот К.М. се упати во просториите на брокерската куќа со цел да почне да тргува со хартии од вредност. Бидејќи тој беше почетник и немаше никакви познавања од проблематиката, одлучи дека за него е најдобро да уплати определен износ на пари, па самите брокери да одлучуваат во кои хартии од вредност да ги вложуваат неговите средства во негово име и за негова сметка со цел да му остварат колку што е можно поголема добивка. Едновременно, истиот клиент се заинтересира во врска со објавениот оглас за рекламирање на јавната понуда на хартии од вредност од издавачот „Трејдинг Фин“ АД Скопје. Тој реши да вложи дел од својата заштеда и да се стекне со определен број акции издадени од наведениот издавач. За да ја реализира својата цел, односно за да запише, а подоцна и го уплати определениот број на акции.
2. Лицето Г.Т. купило акции од Гетро АД по пат на јавна понуда врз основа на податоците утврдени во Проспектот за емисијата. Откако ги купил акциите Г.Т. дознава дека финансиските извештаи кои ги потпишал овластен ревизор, не даваат реална слика за компанијата и дека всушност го довеле во заблуда да ја направи инверстицијата. Истата компанија котира на подсегментот Берзанска котација. Собранието на акционери донесува одлука за исклучување од котација од подсегметот. Друштвото за да ги намали своите обврски за обелоденување на информации, сака да котира на подсегментот Котација на мали акционерски друштва, а во меѓувреме капиталот, распространетоста на родот на акциите во јавноста, бројот на акционери останал непроменет.
3. Наведената компанија за финансирање на свои идни проекти врши јавна понуда за продажба на хартии од вредност. Гетро понудил 12.000 акции по цена од 1 евро по акција. Запишувањето и уплатата на хартиите од вредност започнало на 18.10.2016-та година. Компанијата до 09.07.2017-та на сметката во банка наменета за уплата на купување на хартии од вредност има 5.500 евра.
4. Лицето П.Ш. има намера да аплицира за позицијата извршен директор на Централниот депозитар за хартии од вредност АД Скопје. Тој е дипломиран агроном инженер со долгогодишно работно искуство во земјоделскиот комбинат „АГРОИН,, – Дебар. Воедно, истиот има положено испит за работа со хартии од вредност. Меѓутоа, тој нема положено соодветен испит за познавање на странски јазик. Неговата апликација беше земена за разгледување и одлучување од страна на одборот на директори на Централниот депозитар за хартии од вредност АД Скопје. На истата седница на одборот на директори, Централниот депозитар за хартии од вредност АД Скопје, воедно донесе Одлука за измени и дополнувања на Правилникот за членство.

5. Лицето М.А. преку овластена брокерска куќа, тукушто се стекна со 54 обични акции од издавачот Комерцијална банка АД Скопје. За одбележување е тоа дека тој досега нема тргувано со хартии од вредност на берзата, па следствено на тоа, нема отворено сметка на хартии од вредност каде што би можеле да му се евидентираат новокупените акции. По еден месец од купувањето на акциите, тој реши да ги продаде истите преку овластена брокерска куќа. Како што е познато, периодот на порамнување е T+3, што би значело дека наведеното лице ќе ги добие паричните средства од продажбата на своите акции после 3 работни дена од денот на продажбата. Меѓутоа, нему парите му требаат веднаш, односно колку што е можно побрзо. За таа цел се консултираше со неколку добри познавачи на предметната материја, кои сепак на крајот го советуваа да се обрати до Комицијата за хартии од вредност
6. Акционерското друштво – АГРОФИН АД Штип, преку нова емисија на акции тукушто ја зголеми својата основна главнина од 800.000 евра на 1.500.000 евра. Притоа, се зголеми и бројот на акционери во друштвото кој сега изнесува 256 акционери. Во рамки на законски спроведена постапка, се утврди дека Проспектот за издавање нова емисија на акции на наведеното друштво содржи невинити и измамнички податоци за самиот издавач. Сепак, лицето М.Н. без да го знае тоа, уплатил и запишал 100 обични акции од новата емисија на издавачот.
7. Лицето М.Л. отсекогаш сакал да работи во брокерска куќа како овластен брокер. Како што е познато, еден од главните услови да се стане брокер е да се има положено посебен стручен испит за работа со хартии од вредност. Тој доби лиценца за брокер во 2014 година и истиот работи во брокерска куќа.
8. Тужителот е банка на која тужениот и дал налог за отварање на акредитив во корист на правно лице од Романија за увоз на стоки во вредност од 62.000 евра со +/-10% од вредноста на стоката а платив во рок од 60 дена од датумот на товарниот лист-ЦМР а по презентирање на комерцијална фактура, товарен лист, сертификат за потекло на стоката и пакинг листа. Тужителот го известил тужениот дека по акредитивот се пристигнати предвидените документи во вредност од 62.575,98 евра па побарал навремено обезбедување на девизни средства. На писмено барање за конфирмација од романската банка во прилог на кое се испратени документите, тужителот уплатил 62.575,98 евра. Тужителот пресметал и камата-според упатството на НБ на РМ-неплатените износи по акредитивите да се третираат како договори за кредит. Тужениот не ја платил ниту главницата ниту каматата поради доцнење и тужителот истите ги утужува.

9. Тужителот е банка која на првотужената-физичко лице и дала кредит во противвредност од 2000 евра. Како обезбедување на кредититот второтужениот-физичко лице потпишал изјава со која гарантира дека за случај да не се врати договореното, тој ќе плати противвредност од 1000 евра. Третотуженото е правно лице-каде првотужената е управителка и, истото потпишало и со свој печат заверило меница и менична изјава со која се согласува да го плати секој износ на кој ќе биде пополнета меницата. Кон тужбата е приложен договор за кредит, изјава за гаранција и потпишана меница без датуми на издавање и стасаност и без износ-непополнета. Тужителот ги тужи сите солидарно за целиот износ.
10. Тужителот е сервис за поправка на моторни возила. Тужениот е осигурувач на моторно возило А со кое на моторното возило Б му е причинета штета. Сопственикот на возилото Б истото го поправил кај тужителот кој спрема него изготвил фактура на износ од 90.000,00 ден. Со договор за цесија сопственикот на возилото Б го пренел врз тужителот правото фактурираниот износ да го наплати од тужениот. Тужениот спори активна легитимација а укажува и дека износот на трошоци за поправка е 48.000,00 ден.-вредност на деловите кои со комисиски записник се утврдени како оштетени и вредност на работната рака.
11. Тужителот е изведувач на градежни работи по договор за јавна набавка склучен со тужениот со дефинирана цена со клаузула дека за непредвидените работи кои ќе бидат одобрени ќе се плати по договорени цени. Во тендерската документација даден е предмер-пресметка за видот на градежните работи по која тужителот ја изготвил понудата која е прифатена како најповолна. На самото место се извршени дополнителни работи кои не се влезени во предмер-пресметката, нема договорени поединечни цени ниту е склучен анекс, а тие и такви работи се одобрени по вид и количини од надзорниот орган кој го ангажирал тужениот. Објектот е предаден во употреба. Тужениот не ја потпишал градежната ситуација а платил еден нејзин дел. Се утужува остатокот.
12. Тужителот со тужениот АА од Скопје склучил договор за снабдување со свои производи кои ќе се дистрибуираат до деловните единици на тужениот во Скопје и Тетово. Тужителот испорачувал стоки во двата града, испратниците ги потпишувал управителот на туженот а тужителот изготвувал фактури на име на тужениот. Пред утужувањето тужениот извршил промена на дел од називот во ААБ и на седиштето-од Скопје во Тетово, а во време на процесната постапка извршил потполна измена на називот во ББ и на седиштето во Скопје со укинување на деловницата во Тетово. Тужбата е спрема ББ. Се спори пасивна легитимација.
13. Тужителот е продавач на уреди за климатизација. На тужителот му продал еден клима уред и при тоа му издал гаранција за истиот во траење од две години. Тужениот платил поголем дел од цената а останал да го должи утужениот износ. Во гарантниот рок апаратот бил редовно контролиран од овластениот сервисер и е извршено дополнување со фреон. Тужбата за неплатената цена е поднесена по истекот на гарантниот рок, а тужениот во одговор на тужба го спори побарувањето поради нефункционирање на уредот-еквивалент на неплатениот износ без приложување на рекламација.
14. Тужителот договорил изградба на поткровје на веќе постоечка зграда-четирикатница во кое ќе се сместат канцеларии за администација. Требало да се демонтира стариот

кров, да се изгради сид висок 1,7м' и врз него да се постави нов кров, да се подигнат столбови, внатрешни сидови за оформување на канцелариите и да се изведат сите занаетчиски работи-малтерисување, молерисување, монтирање на електрични, водоводни, канализациони, топлификациони инсталации, столарија. Договорено е да се изведе и лифт од магацинот во подрумот до новото поткровје со темелење на истиот и поврзување со носивите елементи на постоечкиот објект. Тужителот ги извел сите договорени работи и нивната цена ја наплатил во се според предмер-пресметката за секоја од нив. Во завршната ситуација-која е потпишана од надзорот, дал пресметка за износ од 2.100.000 ден. колку што чинела изведбата на дополиелното темелење на куќиштето на лифтот со елементите кои ги поврзуваат неговите со темелите на постоечкиот објект, дололителното зајакнување на темелите на постоечкиот објект и трошоците за вршење на сондажно испитување на набиеноста и носивоста на тлото. Износот тужениот не го платил, а во процесот барањето го спори од причини што тие работи воопшто не биле опфатени со договорот, предмер-пресметката, односно ја оспори нивната нужност. Тужителот тврди и дава докази дека пред склучувањето на договорот не бил запознаен со недостатоците на теренот на кој бил изграден постоечкиот објект односно за неговата слаба носивост и дека доколку не ги презел дејствијата, не ќе можел да го изведе делот од договорот кој се однесува за изведувањето на лифтот. Се бара износот од ситуацијата кој останал неплатен со камата од стасувањето на истата.

15. Странките склучиле договор за деловна соработка со кој било договорено тужителот да ги преработува земјоделските производи кои ги произведува/набавува тужениот, тужителот да врши продажба на финалниот производ. Се договориле од реализираната вредност да се платат трошоците за царина (за увезените стоки), транспортот и другите фискални давачки, а профитот да се дели на еднакви делови на секое тримесечје. Заради континуирано одвивање на процесот, тужителот на тужениот во неколку наврати му дал на тужениот позајмици за кои не бил склучен писмен договор, а трансакциите биле извршени преку пренос на средства од сметката на тужителот на сметката на тужениот. Тужителот поднел тужба за невратена позајмица од 7.800.000 ден., а тужениот барањето го спори поради тоа што износот од позајмицата намален за непримениот дел од добивката го платил а истовремено поднел и противтужба за неисплатена вредност на остварениот дел од добивката за последната година во вкупен износ од 1.500.000 ден. Тужителот тврди дека позајмицата не е вратена а дека годината завршила без добивка која може да се подели. Тужителот дава вештачење само за своето побарување од позајмицата, а тужениот дава вештачење само за пресметката на добивката. Супервештачењето утврдува дека тужителот побарувањата по основ на позајмица ги книжел на посебно konto со салдо од – 7.800.000 ден., дека од износот од продажбата на финалниот производ ги одбивал договорените трошоци, трошоците на производството, како и трошоците на фирмата по основ на камати од земени кредити, трошоци за комуналии, телефон и закуп на деловниот простор и дека со ваквата пресметка има загуба од 150.000 ден. Пресметано е дека доколку се одбијат само договорените одбитоци, ќе се добие износ на добивка од 750.000 ден. од кој секој треба да добие по 375.000 ден. По добивањето на супервештачењето тужителот го намалува износот за 375.000 ден. и побарува 7.425.000 ден. Тужениот го намалува барањето од противтужбата во износ од 375.000 ден.
16. На автопатот Неготино-Велес цистерна на превозникот се излизгала, ја пробила заштитната ограда, се превртела странично по што горивото кое се превезувало во цистерната од триењето се запалило и целосно изгорело. Возачот на влекачот излетал

преку ветробранското стакло, се здобил со тешки телесни повреди и бил задржан на лекување во болница. Горивото било сопственост на Окта која истото го осигурала кај осигурителна компанија која на осигуреникот му ја исплатила фактураната вредност на стоката зголемена за трошоците на царинење со превознината. Осигурителното друштво поднело тужба спрема превозникот за надомест на исплатената штета-суброгација за целиот износ кој го исплатил. Тужениот во одговор на тужба го спори барањето па наведува дека не е пасивно легитимиран за надоместување на утужениот износ бидејќи е осигурен за вршење на дејност па доставува полиса за осигурување од авто-одговорност, дека несреќата е последица на дејствие на НН сторител поради кое над возилото е загубена контролата како и дека превознина за тој товар не му е платена. Возачот распитан како сведок кажува дека не се сеќава добро на настанот поради повредите, дека пред него имало друго возило, дека тоа нагло ја намалило брзината поради што тој морал да кочи по што скршнал од патот а цистерната се превртела. Вештачење нема, има докази фактура за набавка на стоката и за платена царина, дадена е скица од местото на настанот според која трагите на сопирање не се интензивни и се благо закосени до местото на ударот во оградата. Има и известување од ОЈО Велес дека против возачот-вработен кај тужениот е покрената постапка за сторено кривичо дело загрозување на безбедноста на сообраќајот на патиштата.

17. Тужителот кој е регистриран превозник со туженото осигурително друштво склучил договор за осигурување на влекач и приколка од авто-одговорност и каско осигурување на моторни возила за влекачот. Тужителот набавил стока-портокали од Грција, ги платил цената и увозните давачки и без претовар се упатил кон граничниот премин со Србија за да ги испорача портокалите на купувачот-фирма од Врање кон која тој изготвил своја фактура за плаќање. На патот од Радовиш кон Штип, возачот изгубил контрола над влекачот, истиот се превртел, а товарот се растурил во нивата. Како било калливо, за да постапи по налог на санитарниот инспектор стоката да се однесе на депонија, тужителот прво ангажирал трактори на кои се товареле потрокалите, а потоа се претоварало во друг влекач со приколка кој ги одвезол на депонија каде е наплатен надомест. Тужителот од тужениот врз основ на склучените полиси од тужителот побарал плаќање на износот на вредноста на портокалите зголемен со увозните давачки, на износот потребен за извлекување и товарење на стоката во трактори и превоз до депонија како и за надоместокот за фрлање на стоката таму. Тужениот не спори постоење на полиси за осигурување - каско за влекачот и од автоодговорност за влекачот и за приколката, но спори постоење на обврска да ја надомести утужената штета од причина што тужителот прво не се осигурал од вршење на превозничка дејност како и дека и да има таква полиса, нема право да бара надоместување на вредноста на сопствената стока.
18. Поднесен е предлог за издавање на нотарски платен налог со барање да се задолжи тужениот на тужителот да му плати износ од 520.000 ден. со камата и трошоци. Нотарот со решение го издал платниот налог, а тужениот вложил приговор во кој навел дека не е во обврска да го плати фактурираниот износ од причина што тужителот не ја исполнил обврската да изработи строго дефиниран предмет-индустриски контејнер со одредени димензии, договорен квалитет на материјали и начин на изработка поради што предметот му бил вратен на тужителот заедно со фактурата. Во одговор на приговорот тужителот посочува дека се работи за класична купопродажба на производ. Во фактичка состојба судот утврди дека постои писмена нарачка за изработка на индустриски контејнер со зададени технички карактеристики пропишани од германскиот клиент на тужениот, дека тужителот одговорил со соодветна понуда,

дека била прифатена понудената цена; дека контејнер бил изработен, дека при прегледот на истиот германскиот купувач посочил на недостатоци на изработката, на несоодветниот материјал и начин на спојување на лимовите кои биле со помала дебелина, на лошо бојадисување кое овозможува корозија. Дел од забелешките биле прифатени од тужителот а германскиот купувач ја прифатил само несоодветната дебелина на лимот. Контејнерот бил испорачан во Германија, а на тужениот му е предадена фактурата за плаќање на вредноста-сега предмет на тужба. По еден месец германскиот купувач го вратил контејнерот кој по еден месец стоело на отворено целосно кородирал иако за истиот бил предвиден рок за употреба од 40 год.

19. Тужителот со тужбата бара да се задолжи тужениот со плаќање на долг по кредит од 18.600.000 ден. со камата од денот на стасаност на кредитот. Тужениот дава одговор на тужба во кој го спори барањето по основ и висина. Тужителот е банка која на тужениот му дала краткорочен кредит од 16.500.000 ден. за обртни средства, со рок на враќање од 90 дена, со договорна камата од 22% на годишно ниво која ќе се пресметува на месечно ниво, со трошоци за обработка од 0,25%. Бил склучен и анекс договор со кој рокот за враќање на кредитот бил продолжен за уште шест месеци. Банката секој месец на тужениот му испраќала каматни листи со пресметана договорна камата, но тужениот по истекот на рокот за враќање не ја платил ниту главницата ниту каматите ниту трошоците. Судот утврди дека по основ на главница тужителот побарува 16.500.000 ден, на име трошоци за обработка побарува 5.000 ден. а на име пресметана договорна камата побарува 16.486.400 ден.
20. Тужителот со тужба бара од тужениот да му плати износ од 112.000 ден. со споредни побарувања на име враќање на цена за продадена стока-мерач за проток на млеко кој бил неисправен со камата од денот на плаќањето на цената. Тужениот во одговор на тужба наведува дека мерачот е вратен неисправен но заради поправка па не е обврзан да ја враќа платената цена, напротив тужителот му ја должи и неплатената разлика од договорената цена. Судот утврди дека тужениот на тужителот му испорачал мерач за проток на млеко и му доставил авансна фактура од 112.000 ден. кој износ тужителот го платил, а неспорно останал неплатен дел од цената кој бил дополнително фактуриран. Два месеци по приемот тужениот бил известен од тужителот дека мерачот не мери точни вредности, дека од обезвдушувачот наместо воздух тече млеко и, побарал мерачот да го доведе во употреблива состојба, а барањето го повторил. Тужениот испратил властено лице кое констатирало дека апаратот треба да се демантира, демонтажата е извршена, сочинет е записник за примопредавање во кој тужителот прво инсистирал да се напише причината за демонтажа, а потоа кога тужениот одбил, самиот напишал дека се демантира неисправен мерач и, записникот го потпишал само тој. Тужениот накнадно со допис го известува тужителот дека со мерачот било неправолно ракувано и дека не ја прифаќа констатацијата на тужителот. Тужениот не го поправил апаратот, на тужителот не му испорачал исправен, не му побарал доплата на цената, а на судот не му достави докази за техничка исправност на мерачот. Тужителот пред да поднесе тужба со писмо побарал враќање на утужениот износ.
21. Тужителот фирма од Белград бара спрема тужениот домашна фирма - во стечај да се утврди дека е сопственик со излачно право на движни предмети три вида машини за полнење на пастеризирано млеко, и транспортни линии со пластични сегменти за

транспорт на готов производ и истите да му ги предаде во владение. Тужениот во одговор на тужба го спори барањето бидејќи склучените договори за купопродажба не се заверени од нотар, дека врз предметите нема воспоставена залога како основ за стекнување на право на одвоено намирување од стечајната маса, дека договорите не се регистрирани во Народна банка на РМ и во Централен реистар на РМ, па тужителот има својство на обичен доверител за противвредноста на предметите. Судот утврди дека тужителот на тужениот му ги продал утужените движни предмети со поединечни писмени договори за секој од нив, дека има утврдена вредност-која е неспорна, дека таа треба да се плати во шест транши со стасаност на шест месеци една од друга, дека во сите писмени договори е содржано дека продавачот ќе ја задржи сопственоста на предметите-опремата се додека целосната вредност на купената опрема не биде платена и дека дотогаш тужениот нема право истата да ја оттуѓува, да ја оптоварува или дава под закуп. Тужениот договорите не ги пријавил на НБ на РМ ниту предметите ги регистрирал во Централниот регистар како предмети кои имаат третман на странско вложување, по секој од склучените договори ја платил првата но не и останатите пет рати, а поради влошена финансиска состојба над него бил отворен стечај. Тужителот од своја страна кај Народната банка на Србија уредно ги пријавил договорите како договори – кредитна работа во странство и се заведени во регистрот кој се води кај странската банка.

22. Тужителот со тужба од тужениот бара плаќање на износ од 92.400 ден. по основ на извршени шпедитерски услуги. Тужениот го спори основот и висината на тужбеното барање бидејќи превозот не е извршен. Судот утврди дека со утужената фактура тужителот пресметал надомест за вршење на транспортни услуги со вклакулирана шпедитерска провизија за два превоза на стоки на тужениот и тоа за превоз на стока од Загреб до Скопје за кој пресметал износ од 80.080 ден. и за превоз на стоки од Делчево на износ од 12.320 ден. На превозот на стока од Загреб до Скопје претходел издаден налог од тужениот до тужителот кој пак заради превозот агажирал превозник од Велес, стоката е уредно царинета и на ЦМР-образецот постои потпис на тужениот на место „примил“. Друга документација не е приложена.
23. Тужителот е јавно претпријатие кое од општината – тужениот бара плаќање на 690.000 ден. со соредни побарувања на име надомест за извршени работи работи на реконструкција на раскрсница на територијата на општината врз основ на потпишана градежна книга и изготвена градежна ситуација. Тужениот го спори побарувањето поради недостиг на пасивна легитимација од причини што за конкретните работи договорот е склучен меѓу тужителот со Градот Скопје и други четири донаторски фирми, дека за секој од нив е определен износ на учество во цената на чинењето на работите и дека тој нема преземено обврска за финансирање на работите. Тужителот не ги прифаќа наводите и укажува дека поради фактот што раскрсницата е на територијата на тужената општина, истата е во обврска да го плати утужениот износ. Судот утврди дека тужителот извршил конкретни градежни работи на раскрсницата

која се наоѓа на територијата на тужената општина, дека за истите има уредно водено градежна книга која е потпишана од надзорот, дека за опишаните работи е изготвена временна ситуација која е насловена и предадена заради плаќање на тужената општина која истата не ја потпишала. За изведувачето на работите бил склучен договор меѓу тужителот како изведувач од една и Градот Скопје врз основ на програмата за одржување на магистрални и регионални улици на неговата територија и други четири донаторски фирми како соинвеститори со кој е определен износот на нивното учество. Вкупниот износ на донациите е помал од вредноста на извршените работи па разликата е утужена од општината.

24. Тужителот од тужениот бара плаќање на износ од 100.000 ден. со споредни побарувања врз основ на неплатена фактура за извршена услуга. Тужениот ја спори обврската по основ и висина поради околноста што фактурираното не одговара на договореното бидејќи на двата автобуса е отпечатена иста реклама, дека се доцнело со изработката, дека квалитетот е очаен, дека не се отстранети недостатоците иако била дадена гаранција од три години. Во одговор тужителот укажа дека приговори за квалитет не се ставени, работата е примена без забелешки, дека рокот не бил суштествен елемент на договорот. Судот утврдил дека тужителот и тужениот склучиле договор со кој тужителот се обврзал да изврши печатарски услуги на медиуми за чиј квалитет на боите ќе гарантира три години, дека секое немеханичко оштетување ќе го отстрани на сопствен трошок или ќе изврши препечатување, дека печатењето ќе го изврши врз основ на подготовка изготвена на ЦД од тужениот а за цена која била објавена и на интернет страницата на тужителот. Тужителот од тужениот добил ЦД со подготовка за печат на реклама, истата ја отпечатил и извршил лепење на медиумот врз два автобуса на тужениот. За извршената работа изготвил фактура на вкупен износ од 128.325 ден. од која тужениот платил износ од 28.325 ден. а останал да го должи утужениот износ. Прв пат за квалитет на изработка тужениот приговорил по приемот на тужбата односно после 8 месеци од приемот на работата.

25. Тужителот од тужените бара солидарно да му платат износ од 120.000 ден. на име неплатена цена за испорачано кафе како и да ги вратат шољите за кафе и рекламната тенда поставена над деловниот простор. Првотужениот-правно лице го спори побарувањето поради тоа што не бил во можност да го исполни договорот бидејќи добил отказ на договорот за закуп на деловниот простор каде го послужувал кафето на тужителот, дека шољите не може да ги врати бидејќи се дадени како потрошен материјал а тендата останала монтирана на објектот кој веќе не го користи и не е во можност да ја демонтира со ветување дека кога ќе најде нов простор ќе продолжи да набавува од него и ќе му го плати долгуваното. Второтужениот-физичко лице кој во време на потпишувањето на договорот бил управител на првотужениот а бил сменет и отпуштен непосредно по тоа, приговори дека тој не е пасивно легитимиран да плаќа односно исполнува обврски за правното лице каде не работи. Тужителот не ги прифати наводите па укажа дека долгот постои, посочената опрема не е вратена и дека двајцата едниот како правно лице а другиот како одговорно лице во правното лице е гарант за неговите обврски. Судот утврди дека тужителот е дистрибутер на одредена марка кафе кој со првотужениот склучил едногодишен договор за дистрибуција на кафе за

одредена цена, договорил максимална количина која треба да биде потрошена од тужениот за време на траењето на договорот, се обврзал набавувачот да го снабди со рекламен материјал – тенда, послужавници, шољи, кафемати и флаери, дека договорот го потпишал второтужениот како управител кој после една недела бил сменет и отпуштен од работа. Првотужениот неколку месеци нарачувал кафе за кое тужителот изготвувал фактури, како рекламен материјал примил послужавници, два кафемата, 24 шољи за кафе и над просторот кој го користел под закуп била монтирана тенда со логото на кафето кое го дистрибуира тужителот. Првотужениот го известил тужителот дека закуподавачот му го откажал договорот за закуп по што тужителот од закуподавачот записнички ги примил кафематите и послужавниците, дека шољи не се затекнати, а не ја подигнал тендата. Тужителот има стасано неплатено побарување по фактури во утужениот износ.

26. Тужителот со тужба бара надоместување на причинета штета поради настанат осигурен случај-провална кражба на две машини во вредност од 3.990.000 ден. Тужениот го спори барањето по основ и висина па наведува дека постоењето на штета за тужителот е неспорен, но дека надоместувањето не е основано бидејќи не е настанат осигурен случај предвиден со полисата за осигурување да имало насилно влегување во затворен простор од кој има противправно одземање на осигурени предмети, дека на тужителот му било познато кој и кога ги одзел предметите и на каков начин тоа го сторил, а ја оспори и висината на барањето. Судот утврдил дека тужителот како корисник на осигурување со тужениот како осигурувач склучил договор за осигурување на имот меѓу другото и од провална кражба и уредно ја платил премијата и ги примил Условите за осигурување. Осигурени биле предмети кои осигуреникот ги добил како доверител од фирма негов должник врз основ на извршна исправа, вредноста на истите била уврдена во постапката за извршување кога на должникот му била изречена забрана за располагање, а тужителот станал сопственик на стварите во второто јавно наддавање. Условите за осигурување од провална кражба и разбојништво содржат исклучоци кои осигурувањето не ги покрива, дефинирана е провалната кражба - провалување во затворена и заклучена просторија каде се чуваат осигурените предмети по пат на разбивање или кршење на врати и прозорци или со провалување на тавани, сидови или подови-т.1, по пат на отворање на местото со лажен клуч или друго средство кое не е наменето за редовно отворање а при тоа да е оставен траг врз основ на кој со сигурност може да се утврди провала како кривично-правен доказ-т.2, по пат на провалување на начините кои се квалификувани како провална кражба-т.3, по пат на отворање на просторијата со вистински клучеви или нивни дупликации доколку до клучевите е дојдено на некој од напред опишаните дејствија или со измама на малолетен член од домаќинството-т.4 и по пат на влегување во местото преку отвор кој не е за тоа определен со совладување на пречки кои го оневозможуваат влегувањето-т.5. Тужителот поднел пријава за украдени предмети - две машини со проценета вредност од по 1.845.000,00 ден., тужениот сочинил записник за процена на штетата, констатирал дека е извршена тешка кражба но и дека таа не е провална кражба. Утврдено е дека нема видливи оштетувања на вратите од магацинот, нема скршени

прозорци, не се оставени трагови-механички оштетувања на бравите од вратите и дека отворањето на вратите е со клуч, а накнадно една од машините била пронајдена во магацинот. Чуварот на магацинот посведочи дека една машина била однесена од поранешниот сопственик кој имал клуч од магацинот па тој со повеќе стручни лица машината ја демонтирал, ја натоварил на камион и заминал во непознат правец.

27. Тужителот од тужениот бара плаќање на износ во евра со соодветна казнена камата за испорачани стоки на туженот. Тужениот го спори барањето па укажува дека нема докази за постоење на должничко доверителски однос и за прием на стоки и фактура од негова страна. Тужителот ги спори наводите па посочува дека испораката е извршена врз основ на нарачка по електронски пат, дека преземањето и превозот е извршен со возила на тужениот, а дека фактурата е само насловена на фирмата основач на тужениот кој по називот се разликува во додавката-основачот нема додавка, а тужениот има додавка „инженеринг“. Судот утврдил дека тужителот е странска фирма, дека тужениот е домашна фирма со додавка „инженеринг“ а основана од фирмата со ист назив без додавка, дека врз основ на писмена нарачка од тужениот направена по електронски пат за набавка на стока определена по вид и количина, истата ја испорачал така што стоката тужениот со сопствено возило ја презел од складиштето на тужителот, дека во фактурта и во ЦМР образецот како примач на стоката е наведен називот на фирмата основач кој кај домашна банка отворил неотповиклив документарен акредитив за плаќање на стока со одреден датум на важење, дека тужениот нема сопствена девизна сметка. Банката до истекот на рокот не примила барање за реализација на акредитивот врз основ на изготвената фактура, тужителот има незатворено побарување спрема тужениот.
28. Лицето М.А. е универзитетски професор, кој воедно е и добар експерт од областа на пазарот на капитал. Поради тоа, од страна на Владата беше номиниран за член – (комисионер) во Комисијата за хартии од вредност на РМ. Меѓутоа, тој не сака да го напушти своето работно место на Универзитетот и работата со своите студенти за да премине во Комисијата. Неговиот пријател К.М. е вработен во Секторот за супервизија на пазарот на капитал при Комисијата за хартии од вредност. Од неодамна тој почна да тргува на берзата преку овластена брокерска куќа.
29. Правните лице “МБ Компани” и “КЛ Компани” од Скопје, врз основа на нивните должничко-доверителски односи, склучија договор за компензација со хартии од вредност. За негова операционализација потребно е истиот да се спроведе преку депозитарот за хартии од вредност. Истовремено, новооснованата брокерска куќа М-Инвест туку што ги заврши формалностите за стапување во членство на берзата. Менаџментот на куќата е заинтересиран воедно да се стекне (да купи) и определен број акции од Македонска берза АД Скопје.
30. Акционерското друштво „С-ПЕТРОЛ,, – Скопје, донесе одлука за котација на неговите акции на посебниот пазарен сегмент на берзата. Неговата основна главнина е 150.000 евра и нема повеќе од 20-тина акционери. Наведеното

акционерско друштво има намера да се стекне со 12% од вкупниот број на акции со право на глас издадени од брокерската куќа „СД Брокерс„. Притоа, би се реализирала класична трговска купопродажна трансакција преку берзата.

31. Фирмата Гетро АД има депонирано 25.000 евра девизен банкарски депозит во Силк Роуд Банка АД при крај на 2013-та година. Во 2017-та Гетро АД сака да го повлече својот влог заедно со каматата која му припаѓа, но банката поради финансиските проблеми со кои се соочува не во можност да ја исполни својата обврска. Силк Роуд Банка АД е членка на Фондот за обесштетување на инвеститори. Истата компанија сака да изврши јавна понуда за продажба на комерцијален запис во износ од 75.000 евра . Друштвото има основна главнина еднаква на минимумот пропишан во ЗТД за sukcesивно основање, а како гарант на емисијата се јавува Шпаркасе Банка АД до износ од 10.000 евра.